

VOĐENJE I ANIMIRANJE – OSNOVNI ELEMENTI UPRAVLJANJA REDOM

generalni ministar Tibor Kauser, OFS
Samobor-Tabor, 8. listopada 2016.

Draga braćo i sestre, Gospodin vam dao svoj mir!

Iako sam zamoljen da predstavim temu *Kako upravljati međunarodnim redom kao što je OFS* smatram da glavne ideje i misli o tome, koje smo predstavili Benedetto Lino i ja, možete pročitati stoga ih ne bih sad ponavljao. No, svakako vas potičem da ih pročitate. Ono o čemu bih vam želio govoriti jest o osobitom dijelu upravljanja Redom, točnije o vođenju i animaciji bratstava na različitim razinama.

Svako bratstvo bilo koje razine animira [pokreće] i njome upravlja vijeće i ministar koje izabiru zavjetovana braća i sestre po Konstitucijama. (Pravilo OFS-a 21)

Bog uvijek pronalazi osobe koje će biti Njegovo oruđe za animaciju i vođenje Božjeg naroda. On je taj koji uistinu animira i vodi bratstva. Animira, ispunja svojim duhom, Svetim Duhom. On vodi, odnosno pokazuje put, pokazuje smjer kojim treba ići.

Uloga i zadaća vijeća i ministara na različitim razinama jest animirati i voditi bratstva, u bratskom i kolegijalnom duhu.

Animiranje i vođenje znači **biti na križu**, ali ne samo u smislu biti raspet. Da, služenje bratstvu, služenje Redu često je i žrtva, no simbol križa ima i drugo značenje, koje se može otkriti kad razmišljamo o Kristu koji je raširio svoje ruke između neba i zemlje.

Animiranje i vođenje znači stajati na raskrižju dvaju puteva. Animiranje predstavlja okomitu vezu, duhovni vid služenja i brige oko bratstva. Vođenje predstavlja vodoravnu vezu, praktični vid služenja bratstvu.

Animiranje znači ojačati bratstvo, ispuniti ga duhom. To znači moliti za bratstvo, predavati ga Bogu, izručivati ga u Božje ruke, jačati vezu između Boga i bratstva. Animiranje znači pozivati bratstvo da moli i da ima sve veću želju približiti se Gospodinu. Animiranje znači promicati veću povezanost i prijateljstvo s Kristom, te otvorenije srce da se primi Duha Svetoga.

Onaj tko druge želi ispuniti duhom, mora i sam biti njime ispunjen. Moramo dopustiti da Duh Sveti u nama djeluje. Trebamo prihvatiti njegove darove, prihvatiti da smo i mi primili darove. Svatko ima drugačije darove. *Različiti su dari, a isti Duh.* (1 Kor 12,4)

Svatko od nas ima dar služenja bratstvu. Ne postoji osoba koja nije primila nikakav dar. I to je vrlo, vrlo važno znati kad se razmišlja o osobnom služenju u bratstvu. *Osim toga, isti Duh Sveti ne samo da po sakramentima i službama Božji Narod posvećuje i vodi i krepostima ga uresuje, nego svoje darove “dijeleći kako hoće” (1 Kor 12,11), dijeli među vjernike svakoga staleža također posebne milosti, kojima ih čini sposobnim i spremnim da prime razna djela ili dužnosti korisne za obnovu i veću izgradnju Crkve, prema onomu: “Svakomu se daje očitovanje Duha na korist” (1 Kor 12,7).* (LG 12)

Animiranje znači pretvoriti nešto što je statično (nepomično) u nešto što se kreće, što oživljava bratstvo.

Vođenje prije svega znači davati dobar primjer osobnoga života. To znači pokazati smjer, utrti put, ići pred drugima, biti netko koga će drugi htjeti slijediti. Naravno, onaj tko vodi mora biti osoba koju se može slijediti. Svi koji su u vijeću, koji služe vođenjem bratstva, moraju voditi uzoran život, pružati svjedočanstvo života. Naš život treba biti dobar primjer koji će se moći slijediti.

Voditi znači pokazati put. No tko može pokazati put, ako ne poznaje pravi smjer? Oni koji su odgovorni za vođenje moraju imati dobre ideje koje su proizašle iz molitve. Planiranje je zadaća onih koji moraju voditi.

To zahtijeva duboki odnos s Bogom. Nek najprije Bog vodi, nek on pokaže put, utvrdi smjer, kako bi se taj smjer onda pokazao i drugima. *Jer misli vaše nisu moje misli i puti moji nisu vaši puti.* (Iz 55,8) Naša zadaća nije ići našim putem, nego Božjim putem. Naša zadaća nije ostvarivati naše ideje, nego spoznati i ostvarivati Božje ideje.

Ja sam pastir dobri i poznajem svoje i mene poznaju moje. (Iv 10,14) Oni koji vode moraju poznavati one koje vode. Bratstvo nije društvena ili politička skupina, bez lica. Bratstvo je skupina braće i sestara, koja su djeca istoga nebeskog Oca. Bratstvo je slika Božjeg naroda, i zato vijeće treba biti slika Boga koji ih osobno poznaje i brine o njima.

Oni koji služe vođenjem bratstva, moraju poznavati prednosti bratstva. Što je bratstvo osobito sposobno učiniti? Čemu je najotvorenije? Koja su duhovna blaga toga bratstva? Što bi to bratstvo moglo podijeliti s drugim bratstvima? Kako bi bratstvo najbolje moglo djelovati u Crkvi i društvu?

Međutim, vođenje bratstva znači i poznavati slabosti bratstva. Koja su ograničenja bratstva? Koje područje zahtijeva najviše poboljšanja?

Iz toga vidimo da je animiranje i vođenje složena zadaća. Upravo iz tog razloga, Bog često povjerava službu animiranja i vođenja bratstva skupini osoba. Znamo da su u Starom zavjetu Aron i Mojsije imali različite darove i različite uloge. Aron je više brinuo oko animiranja, dok se Mojsije više bavio vođenjem. Obojica su služila Božjem narodu. U *Djelima apostolskim* (poglavlje 6, redci 2-4) možemo vidjeti, dok su apostoli služili u molitvi i euharistiji, izabrali su sedmoricu ostale braće da služe pri stolovima.

Animiranje i vođenje u OFS-u povjereno je vijeću. To je zajednička zadaća, zajednički rad, zajedničko služenje. Ne postoji osoba koja u sebi ima sve darove i karizme. Bog ih je podijelio, kao što smo već čitali u poslanici sv. Pavla. Stoga je potrebno služenja svakoga tko je izabran u vijeće.

Svako bratstvo animira i vodi vijeće koje ima svoga ministra. Nije ministar taj koji ima svoje vijeće! Oni moraju animirati i voditi u bratskom duhu, kolegijalno. Trebaju živjeti i djelovati kao malo bratstvo unutar većeg bratstva. Svaki je vijećnik najprije član vijeća, a tek potom ima posebnu službu unutar vijeća. Zajedničko služenje bratstvu, razmjena ideja i pronalaženje zajedničkog načina razmišljanja, zajedno tražiti dobro bratstva važnije je od vršenja pojedine službe. Nitko ne može reći da nije zainteresiran za tu problematiku ili da ne želi biti uključen u ta pitanja. Svaki član vijeća dijeli radosti, probleme, brige, ali i rad i

zadaje drugih članova vijeća. Upravo to znači voditi i animirati bratstvo po vijeću, tako bismo trebali upravljati Redom!

Prihvatiti nominaciju da se bude član vijeća izraz je spremnosti da se služi bratstvu. Nominirajući nekoga za člana vijeća, bratstvo priznaje da ta osoba ima darove. Mi moramo *opsluživati evanđelje Gospodina našega Isusa Krista slijedeći primjer svetoga Franje Asiškoga (Pravilo OFS-a 4)*. Svaki svjetovni franjevac koji se zavjetovao, obećavši opsluživati evanđelje po primjeru sv. Franje, također je obećao da će služiti braći i sestrama gdje i kadgod bratstvu to bude trebalo. Biti izabran dar je Božji, kao što je i zavjetovanje Božji dar.

Svakako da izbor u vijeće, a time i služenje u vijeću, često zahtijeva puno vremena, može biti zamorno, teško, može zahtijevati i suočavanje s problemima, otkrivanje briga, a često i neugodne stvari. No, s druge strane, to ujedno pruža i mnogo radosti, stvarno iskustvo da se bude oruđe u Božjim rukama i da se bude koristan, da se upozna braću i sestre, dobivajući osobite milosti za dobro bratstva. U svakome tko je spreman služiti, nalazi se ponizni Bog koji služi nama, koji to ne zaslužujemo, već bismo mu trebali služiti mnogo bolje u našoj braći i sestrama, u našim bližnjima, Crkvi i društvu. Kao što je Bog onaj koji nama obećava u zavjetima, više no što mi obećavamo da ćemo biti njemu vjerni, tako i u služenju svih koji su izabrani, Bog je taj koji služi nama, više no što želi da mi njemu služimo. Povlastica je biti takvo Božje oruđe. Naše je zvanje biti takvo Božje oruđe. Naše je poslanje biti takvo Božje oruđe.

Pozivam vas da mi se pridružite u molitvi i razlučivanju za dobre izbore, tako da nas sve može ispuniti Duh Sveti i voditi nas da izaberemo Nacionalno vijeće koje će opsluživati Pravilo te animirati i voditi nacionalno bratstvo OFS-a u Hrvatskoj u naredne tri godine.

Neka nam sv. Franjo, sv. Ljudevit i sv. Elizabeta budu na pomoć!

Tibor Kauser
Generalni ministar